

acidul carbonică, ce să producă căzarea oxigenului aerului. Primoasene experiențe ale lui Priestley, Aimé, Th. de Saussure, să provadă, într'adevăr, că proprietatea de a descompune acidul carbonică să fie inflăcăndă lămină solarie, însăși dăând carbonul și din aerul său oxigenul să intre în combinație cu carbonul. Într'acest caz se arată că raportul cel statonar că este în aerul atmosferic între oxigen și azotă.

Comparind analizele aerului atmosferic făcute de D. Gay-Lussac de vîr'o căciuă ană, că analizele că să fie întreprinse în aceste din vîr'ă timă, se rezulta că proporția de oxigenă și de azotă coprinse în aer nu este variată. Că toate acestea, metodele analitice, că toate că neperfecționate, ne având o exactitate absolută, poate că atmosfera să cercheze oare că variația foarte mică, căreia să devieze apreciabilă totuști de la numărul mare de ani.

Proprietățile aerului.—Fenomenele de compresie în aer.—Proprietățile aerului atmosferic se compun din proprietățile călor de gaze care îl alcătuiesc, oxigenul și azotul, și acțiua aerului asupra corpilor simpli că compună este tot același că ca face oxigenul și azotul asupra deosebitelor corpuri.

Într-o pentru proprietățile sale călețețeale, trebuie să se consideze că aerul atmosferic ca și fluid elastic permanent, săpăt și posibil, neînlocuit, a cărui densitate, exprimată prin densitatea sa, slăjăind de termin de comparație pentru densitatea călor-lalte gaze.

În litru de aer sec, să se prezicea de $0^{\circ},760$, și la temperatură de 0° , trăiește, de la DD. Biot și Arago, 1,2991; de la DD. Dumas și Boussingault, 1,2995; de la D. Regnault, 1,273189.

Kombustie în aer vine din combinația săuă căorii căreia să se adauge, să a elementelor sale, că oxigenul atmosferic. În opriție că combinație, oxigenul să se absorbe și azotul să rămîne pasiv.

Produsele căreia să sint în sine sunt pentru că combustie, și arăto-o într-o năștă de către, dacă în locul